

מעשה הקרבנות בבית המקדש חויה מתקנת

1 אבות פרק א - משנה ב

שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר, על שלשה דברים העולם עומד, על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים:

2 רבי עובדיה מברטנורה

ועל העבודה. עבודת הקרבנות. שכך שנינו במסכת תענית [כ"ז ע"ב], שאלמלא (הקרבנות שעליהם נתקנו) מעמדות לא נתקיימו שמים וארץ {ו}. ומצינו שבשביל הקרבנות שהקריב נח נשבע [הקדוש ברוך הוא] שלא יביא מבול לעולם. הרי שהעולם עומד על הקרבנות:

3 בראשית ח - קורבנו של נח

{כ} ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל בהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבח: {כא} וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסוף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסוף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי:

4 הרמב"ן שם על קורבן נח

...כאשר הקריב נח קרבנו עלה לפניו לרצון וגזר שלא יוסיף להכות את כל חי "כי יצר לב האדם רע מנעוריו" - מלמד עליהם זכות שיצירתם בתולדת רעה בימי הנעורים

5 מעשה הקרבנות חויה מתקנת

רמב"ן ויקרא א ט "אשה ריח ניחוח לה"

כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, צוה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן, יסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתודה בפיו כנגד הדבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה כי חטא לאלהיו בגופו ובנפשו, וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה וכפר הקרבן הזה שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי אבריו, והמנות להחיות בהן מורי התורה שיתפללו עליו וקרבן התמיד, בעבור שינצלו הרבים מחטוא תמיד ואלה דברים מתקבלים מושכים את הלב כדברי אגדה:

6 נתיבות שלום פרשת ויקרא עבודת הקורבנות

כל התכלית של הקרבן. וזה מד"א בווה"ק (ח"ג לב:) שאם הקרבן לא התקבל לרצון היתה נראית דמות כלב ע"ג המזבח, דמה שקרבן מתקבל לרצון תלוי בערך התשובה הנרצית של המקריב שיהא מוכן שכל הנעשה בקרבן יעשה בו, ורק כאשר הוא עושה תשובה שלמה והוא כבר מוכן לזה אז מתקבל הקרבן לרצון. ואי' בספה"ק (עי' מאור ושמש פר' קרח) שהלויים בבית המקדש בשירם ובזמרם היו מעוררים את נשמת יהודי בכל מצב שהוא, והביאוהו לידי זה שיהיה מוכן שיעשה בו כל מה שעושים בקרבן, ואז היה מתהפך ע"ג המזבח מדמות כלב לדמות אריה.